

П И С М О

отъ

Пенчева *) до Георгия Василиевъ.

Бай Василиевъ!

Писмото ми не е за друго нищо, освѣнъ да се разбереме единъ другия съ здравията си.

Приятелю, коя е причината, гдѣто не пишешъ до сега, не зная; твойтъ думи при заминуванието си обѣщаваха нечути златни гори, че вий щомъ пристигнете ще ми пишете, става година нищо нѣма, кждѣ останаха вашите обѣщания? Дѣйствително, гдѣто казва пословицата: «на прѣхвалени ягоди съ голѣма кошница не ходи», и азъ като се оповавахъ на тия твои прѣхвалени думи не сж и надѣвахъ, че ти ще ми пишешъ, понеже зная че си трусь (страхливъ) на едно кратко врѣме да ми пишешъ до като не разберешъ работата кждѣ отива, но като се измина толкова врѣме и твоето дълго мълчание ме прави да се съмнявамъ въ тебе да не си станалъ сопаджия и това нѣщо е за вѣрване при твоето мълчание.

Азъ не искамъ да ми пишешъ за политиката и вѣрвежа на работитѣ, понеже ний ги и отъ тука добръ знайме какъ се располага мерзавеца Стамболовъ съ своитѣ террори и съ сждбата на цѣлий Български народъ, а просто двѣ три думи, за вашето пристиганне и какъ сте съ здравнето, на каква работа се намирате и пр. Ако те е страхъ, че може да отриятъ писмото, не се подписвай, азъ и тѣй ще позная, че е отъ тебе; за срѣдство на едно писмо вѣрвамъ че имашъ, ако нѣмашъ, то ще ти проводя, само пиши нѣколко думи, но само ржката си да проводя не можъ. Друго ако не пишешъ, поне съ една дума свѣрзвай своитѣ приятели и ти ако не го направишъ, то ний ще го направиме.

Бабамъ Одесса, располага и твоята Заляска и Мария Ноневичъ, сега Станю отидѣ въ Москва при брата си, а тия

*) Пенчевъ е бивши български подпоручикъ, който взе участие въ Бургазския бунтъ и избѣга.